

Lipcsey Emőke

hangokká izzik

mindent úgy tegyél
mintha az első
vagy az utolsó alkalom lenne az;
amikor világitanak a felhők
mikor a levegő szikrát szór
mikor beleájulsz a ragyogásba
mikor megsemmisít az első mozdulat
mikor az, ami te voltál, valami mást jelent
mindent úgy tegyél
mintha először vagy utoljára tennéd
mikor az első mozdulat után minden mozdulat
azt a ragyogást jelenti
melybe beleájulsz ha megérint.
mintha először vagy utoljára tennéd
mikor hangokká izzik minden mozdulat
hogy kitarja azt ami akkor létezett
mikor létezni fog legbelül.
hangokká izzik minden mozdulat
hogy szárnyát lebbentse minden pillangó
csillogó bogár
hogy megismerd a virágok illatát;
ez rózsza az jázmin ez kakukkfű
hogy ne legyen hiába a símogatás
hogy érezz minden kavicsot a lábad alatt
mikor lépkedsz az úton
hogy csillagok sziporkázzanak ágyékodban
ha magasba emeled tekinteted,
hogy tenyereddel érezd mi sötét mi világos.
mindent úgy tegyél
mintha először vagy utoljára tennéd
mikor felemeled a kezed
mikor az első mozdulat után
minden mozdulat azt a ragyogást jelenti
melybe beleájulsz ha megérint.

tabularáza

Szólni készül a trónörökös.
Sötét leveleket hullat
majd világosakat,
torkaszakadtából üvölt
szakasztott vöröscsillag.
Harcos népből való
de nem vagdalkozik hiába
szája szóra nyílik ha feje fáj,
ha szó szót követ
és árnyékot az árnyék.
Sötét leveleket hullat
majd világosakat
Árnyéka elfogy
rázendít egy rokonértelmű szóra
kétértelmű mozdulatokkal kíséri
Hazáig
Szólni készül
de mégsem szól
torkaszakadtából üvölt
méltósággal viseli árnyékát.
Nyelvet vált.
rázendít egy rokonértelmű szóra
Hazáig
ködszitalás és futóhomok
szája szóra nyílik ha feje fáj
Árnyéka elfogy
míg nő a ragyogás
trónörökös
 jól tudjuk,
hogy árnyéka felülnézetből is csak árnyék.
Csillagát követik
mely nem vörös,
hazáig szó szót követ,
fényre árnyék

árnyékra fény.